

POSTANOWIENIE

Dnia 22 sierpnia 2012 r.

Sąd Apelacyjny w Szczecinie III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodnicząca: SSA Zofia Rybicka-Szkibiel

Sędziowie: SA Eugeniusz Skotarczak

SA Urszula Iwanowska (sprawozdawca)

po rozpoznaniu w dniu 22 sierpnia 2012 r., na posiedzeniu niejawnym,

sprawy z odwołania Z. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w S.

o składki na ubezpieczenia społeczne,

na skutek zażalenia ubezpieczonego na postanowienie zawarte w punkcie II wyroku Sądu Okręgowego w Szczecinie VI Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 18 kwietnia 2012 r., sygn. akt VI U 316/12,

postanawia: oddalić zażalenie.

SSA Urszula Iwanowska SSA Zofia Rybicka-Szkibiel SSA Eugeniusz Skotarczak

Uzasadnienie:

W sprawie z odwołania Z. K. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S. z dnia 14 grudnia 2011 r. ustalającej wysokość zaległych składek z odsetkami na łączną kwotę 66.063 zł 95 gr. Sąd Okręgowy w Szczecinie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych wyrokiem z dnia 18 kwietnia 2012 r. oddalił odwołanie ubezpieczonego i zaskarżonym postanowieniem, zawartym w punkcie II wyroku, zasądził od ubezpieczonego na rzecz organu rentowego kwotę 3.600 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

O kosztach postępowania sąd pierwszej instancji orzekł na podstawie art. 98 § 1 i § 3 k.p.c. w związku z art. 99 k.p.c. i § 6 pkt 6 w związku z § 2 ust. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. nr 163, poz. 1349 ze zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem”.

Z powyższym postanowieniem Sądu Okręgowego w Szczecinie w części, tj. ponad kwotę 60 zł, nie zgodził się Z. K., który w złożonym zażaleniu wniósł o jego zmianę poprzez obniżenie zasądzonego wynagrodzenia do kwoty 60 zł oraz o zasądzenie od strony przeciwnej kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu zażaleniowym według norm przepisanych.

Skarżący zarzucił **naruszenie przepisu prawa materialnego poprzez błędną wykładnię oraz niewłaściwe zastosowanie § 6 pkt 6 w związku z § 2 ust. 1 rozporządzenia poprzez przyjęcie, że ubezpieczony obowiązany jest zwrócić organowi rentowemu koszty zastępstwa procesowego w kwocie 3.600 zł, mimo, że powinna to być kwota tylko 60 zł.**

Żalący podniósł, że sprawa dotyczyła umorzenia składek na ubezpieczenie społeczne, a sprawy z zakresu ubezpieczeń społecznych zasadniczo zwolnione są od ponoszenia kosztów. **Zdaniem skarżącego dokonana przez Sąd Okręgowy wykładnia § 6 rozporządzenia pozostaje**

w sprzeczności z generalną zasadą ograniczania kosztów dochodzenia roszczeń z ubezpieczenia społecznego. Poza tym, § 6 rozporządzenia został niewłaściwie zastosowany ze względu na przepis § 11 ust. 2 rozporządzenia stanowiący, że stawki minimalne wynoszą 60 zł. Skarżący podniósł dodatkowo, że wydanie decyzji było zbędne, a obciążenie go kosztami postępowania ma na celu tylko dalsze pogrążanie go w zadłużeniu.

Sąd Apelacyjny rozważył, co następuje:

Zażalenie okazało się w całości bezzasadne.

Sąd Apelacyjny nie podzielił stanowiska skarżącego, że w sprawie o wysokość zaległych składek wraz odsetkami podstawę zasądzenia wynagrodzenia zawodowego pełnomocnika, będącego radcą prawnym, powinna stanowić opłata minimalna określona w § 11 ust. 2 w związku z § 5 rozporządzenia, a zatem jedynie kwota 60 zł, zamiast wynagrodzenia określonego od wartości przedmiotu sporu. Sąd Apelacyjny podziela pogląd, że prawodawca w rozporządzeniu wyodrębnił szczególną kategorię spraw z ubezpieczeń społecznych, dla której przewidział niższą stawkę minimalną, tj. wynikającą z § 11 ust. 2 rozporządzenia i wynoszącą kwotę 60 zł. Niemniej, dotyczy ona wyłącznie spraw o świadczenia pieniężne z ubezpieczenia społecznego, a zatem o świadczenia, a nie o składki na poczet tych świadczeń. Również brak jest podstaw do zastosowania § 5 rozporządzenia przewidującego, że wysokość stawek minimalnych w sprawach nieokreślonych w rozporządzeniu ustala się przyjmując za podstawę stawkę w sprawach o najbardziej zbliżonym rodzaju, gdyż Sąd Najwyższy wyjaśnił, że składki na ubezpieczenie społeczne nie są świadczeniami pieniężnymi z ubezpieczenia społecznego, lecz świadczeniami na to ubezpieczenie. Spraw o zaległe składki na ubezpieczenie społeczne nie można zatem, jak podkreślił Sąd Najwyższy, zakwalifikować jako rodzajowo podobnych do spraw o świadczenia z ubezpieczeń społecznych (por.: postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 5 czerwca 2009 r., I UZP 1/09, OSNP 2011/5-6/86 i uchwała Sądu Najwyższego z dnia 9 marca 1993 r., II UZP 5/93, OSNCP 1993/11/194).

Sąd Apelacyjny podziela w całości zaprezentowany pogląd Sądu Najwyższego podnosząc jednocześnie, że jego zasadność wynikała ze specyficznego charakteru spraw dotyczących odpowiedzialności członków zarządu za zaległe składki na ubezpieczenie społeczne. Jednakże, niniejsza sprawa dotyczyła tożsamego obowiązku, tj. ustalenia wysokości zaległych składek - nie zaś jak wskazał żalący: umorzenia składek - po uprzednim przesądzeniu w odrębnej prawomocnej już decyzji samej zasady, tj. że ubezpieczony jest zobowiązany do uiszczania składek.

Ponadto trzeba zaznaczyć, że symboliczne wynagrodzenie dla radcy prawnego określone w § 11 ust. 2 rozporządzenia, praktycznie obecnie nie odpowiadające pełnej ekwiwalentności, związane jest z ochroną interesów z natury słabszej strony i społecznym charakterem świadczeń, mających ze swej istoty charakter zabezpieczający (na starość, na wypadek utraty zdolności do pracy itd.). Brak jest jednak uzasadnionych przesłanek za przyjęciem tezy, że z przywileju niższych kosztów procesu mogłyby korzystać strony w sprawach, w których strona przegrywająca nie jest świadczeniobiorcą, lecz podmiotem zobowiązanym do opłacenia składek, między innymi, na ubezpieczenia społeczne.

Z powyższych względów Sąd Apelacyjny uznał zaskarżone rozstrzygnięcie za prawidłowe, a wywiedzione zażalenie za niezasadne i dlatego na podstawie art. 385 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c., oddalił je w całości.